

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-12341/2019-ERU

V Ostravě dne 4. března 2020

Č. j. 12341-3/2019-ERU

P Ř Í K A Z

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, v příkazním řízení podle ust. § 90 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), ve spojení s ust. § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. OSR-12341/2019-ERU s obviněným z přestupku, kterým je podnikající právnická osoba **KZ Mont spol. s r.o.**, se sídlem Mistrovská 13, 108 00 Praha 10, IČO: 624 11 519, ve věci podezření ze spáchání trvajících přestupků dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2019 (dále také jako „energetický zákon ve znění účinném do 31. prosince 2019“) a 4 pokračujících přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. prosince 2018, (dále také jen „energetický zákon ve znění účinném do 31. prosince 2018“) rozhodl

takto:

- I. Obviněný z přestupku**, právnická osoba **KZ Mont spol. s r.o.**, se sídlem Mistrovská 13, 108 00 Praha 10, IČO: 624 11 519, **se uznává vinným ze spáchání trvajících přestupků dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2019**, kterého se dopustil tím, že jakožto dodavatel tepelné energie v rozporu s ust. § 78 odst. 1 téhož zákona v období od 1. ledna 2016 do nejméně 10. ledna 2019 neověřil správnost měření měřicího zařízení tepelné energie, odběrateli tepelné energie Skanska a.s., se sídlem Křižíkova 682/34a, Karlín, 186 00 Praha 8, IČO: 262 71 303, v odběrném místě na adrese Pod Plynojemem 1603/17, 180 00 Praha, když měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením [REDAKCE] jehož platnost ověření skončila dne 31. prosince 2015.
- II. Obviněný z přestupku**, právnická osoba **KZ Mont spol. s r.o.**, se sídlem Mistrovská 13, 108 00 Praha 10, IČO: 624 11 519 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání 4 pokračujících přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2018**, kterých se dopustil tím, v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá téhož zákona, za období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 vyúčtoval dodávku tepelné energie odběratelům tepelné energie:

1. Skanska a.s., se sídlem Křižíkova 682/34a, Karlín, 186 00 Praha 8, IČO: 262 71 303, dodávku tepelné energie doklady o vyúčtování tepelné energie č. [REDACTED]
2. Metrostav a.s., se sídlem Koželužská 2450/4, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 000 14 915, dodávku tepelné energie doklady o vyúčtování tepelné energie č. [REDACTED]
3. Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, IČO: 709 94 234, dodávku tepelné energie doklady o vyúčtování tepelné energie č. [REDACTED]
4. S u b t e r r a a.s., se sídlem Koželužská 2246/5, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 453 09 612, dodávku tepelné energie doklady o vyúčtování tepelné energie č. [REDACTED]

keré ve všech případech:

- v rozporu s ust. § 14 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 70/2016 Sb., o vyúčtování dodávek a souvisejících služeb v energetických odvětvích (dále jen „Vyhláška“) neobsahovaly vymezení zúčtovacího období datem prvního a posledního dne zúčtovacího období,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 1 písm. e) Vyhlášky neobsahovaly celkové množství dodané tepelné energie za zúčtovací období uvedené v GJ, kWh nebo MWh,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly datum a údaj měření dodávky tepelné energie k prvnímu dni zúčtovacího období a k poslednímu dni zúčtovacího období, popřípadě ke dni, kdy byla provedena výměna měřicího zařízení,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. b) Vyhlášky neobsahovaly celkové množství dodané tepelné energie za zúčtovací období včetně uvedení postupu jeho zjištění v případě poruchy nebo výměny měřicího zařízení,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. c) Vyhlášky neobsahovaly cenu tepelné energie, vztahenou na jednotku tepelné energie, jde-li o jednosložkovou cenu tepelné energie, nebo výši jednotlivých složek dvousložkové ceny tepelné energie, vztahené na jednotku tepelné energie nebo na jednotku tepelného výkonu, které jsou uplatněny ve zúčtovacím období,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. d) Vyhlášky neobsahovaly výši nákladů na palivo nebo nakoupenou tepelnou energii, vztahenou na množství tepelné energie v GJ, kWh nebo MWh,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. g) Vyhlášky neobsahovaly údaje o množství tepelné energie spotřebovaném odběratelem tepelné energie v odběrném místě ve zúčtovacím období a alespoň ve dvou předchozích zúčtovacích obdobích srovnatelných z hlediska časového trvání, pokud dodavatel tepelné energie do odběrného místa v těchto obdobích tepelnou energii dodával,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly informace o způsobu uplatnění reklamace dokladu o vyúčtování dodávky tepelné energie včetně údaje o tom, kde a v jakých lhůtách lze reklamaci vyúčtování uplatnit,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. b) Vyhlášky neobsahovaly informace o právech odběratele tepelné energie, vznikne-li mezi odběratelem a dodavatelem tepelné energie spor ve věci týkající se dodávky tepelné energie nebo jejího vyúčtování, a způsobech řešení takových sporů,

- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. c) Vyhlášky neobsahovaly informace o kontaktních údajích na Energetický regulační úřad a Ministerstvo průmyslu a obchodu.

III. Dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení za spáchání 5 přestupků, a to 4 pokračujících přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2018 a trvajících přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2019, **ukládá úhrnná pokuta ve výši 18 000 Kč** (slovy: osmnáct tisíc korun českých), která je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto příkazu na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 08420.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 18. prosince 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) podle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění, kontrolu ve věci dodržování povinností stanovených dle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2018, a ust. § 11 odst. 1 písm. f) téhož zákona, v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá téhož zákona.

Na základě získaných podkladů vyhotovil kontrolní orgán dne 27. května 2019 Protokol o kontrole č. ██████████ č. j. 12339-10/2018-ERU (dále jen „protokol o kontrole“). Vůči kontrolnímu zjištění uvedenému v protokolu o kontrole účastník řízení podal námitky označené jako „*Námitky k protokolu o kontrole č. K019419-č.j. 12339-10/2018ERU*“, obsažené ve spise pod č. j. 12339-11/2018-ERU, které byly dne 15. července 2019 zamítnuty jako nedůvodné.

Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spisu sp. zn. 12339/2018-ERU, který byl převzat do správního spisu dne 11. prosince 2019, dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání, tedy spáchání 5 přestupků, a to 4 pokračujících přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2018 a trvajících přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 31. prosince 2019 (novely souhrnně dále jako „energetický zákon“), dopustil účastník řízení a že jsou dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil v souladu s ust. § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je na základě licence na výrobu tepelné energie č. 310100855 dodavatelem tepelné energie, a provozuje zdroj tepelné energie pod označením „Kotelna- Krejčárek – Nové spojení“ na adrese Pod Plynojemem 1603/17, 180 00 Praha 8.

a) měření dodávek tepelné energie

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení dodává tepelnou energii odběrateli tepelné energie Skanska a.s., se sídlem Křižíkova 682/34a, Karlín, 186 00 Praha 8, IČO: 262 71 303, do odběrného místa adresou Pod Plynojemem 1603/17, 180 00 Praha, a dodanou tepelnou energii měřil měřicím zařízením výrobní číslo [REDAKCE], jehož platnost ověření skončila dne 31. prosince 2015.

b) vyúčtování dodávek tepelné energie

V rámci kontroly bylo zjištěno, že účastník řízení za období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017 vyúčtoval dodávku tepelné energie odběratelům tepelné energie:

1. Skanska a.s., se sídlem Křižíkova 682/34a, Karlín, 186 00 Praha 8, IČO: 262 71 303, dodávku tepelné energie doklady o vyúčtování tepelné energie č. [REDAKCE]
2. Metrostav a.s., se sídlem Koželužská 2450/4, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 000 14 915, dodávku tepelné energie doklady o vyúčtování tepelné energie č. [REDAKCE]
3. Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1, IČO: 709 94 234, dodávku tepelné energie doklady o vyúčtování tepelné energie č. [REDAKCE]
4. S u b t e r r a a.s., se sídlem Koželužská 2246/5, Libeň, 180 00 Praha 8, IČO: 453 09 612, dodávku tepelné energie doklady o vyúčtování tepelné energie č. [REDAKCE]

které ve všech případech:

- v rozporu s ust. § 14 odst. 1 písm. d) Vyhlášky neobsahovaly vymezení zúčtovacího období datem prvního a posledního dne zúčtovacího období,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 1 písm. e) Vyhlášky neobsahovaly celkové množství dodané tepelné energie za zúčtovací období uvedené v GJ, kWh nebo MWh,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly datum a údaj měření dodávky tepelné energie k prvnímu dni zúčtovacího období a k poslednímu dni zúčtovacího období, popřípadě ke dni, kdy byla provedena výměna měřicího zařízení,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. b) Vyhlášky neobsahovaly celkové množství dodané tepelné energie za zúčtovací období včetně uvedení postupu jeho zjištění v případě poruchy nebo výměny měřicího zařízení,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. c) Vyhlášky neobsahovaly cenu tepelné energie, vztaženou na jednotku tepelné energie, jde-li o jednosložkovou cenu tepelné energie, nebo výši jednotlivých složek dvousložkové ceny tepelné energie, vztažené na jednotku tepelné energie nebo na jednotku tepelného výkonu, které jsou uplatněny ve zúčtovacím období,

- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. d) Vyhlášky neobsahovaly výši nákladů na palivo nebo nakoupenou tepelnou energii, vztáženou na množství tepelné energie v GJ, kWh nebo MWh,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 2 písm. g) Vyhlášky neobsahovaly údaje o množství tepelné energie spotřebovaném odběratelem tepelné energie v odběrném místě ve zúčtovacím období a alespoň ve dvou předchozích zúčtovacích obdobích srovnatelných z hlediska časového trvání, pokud dodavatel tepelné energie do odběrného místa v těchto obdobích tepelnou energii dodával,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. a) Vyhlášky neobsahovaly informace o způsobu uplatnění reklamace dokladu o vyúčtování dodávky tepelné energie včetně údaje o tom, kde a v jakých lhůtách lze reklamaci vyúčtování uplatnit,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. b) Vyhlášky neobsahovaly informace o právech odběratele tepelné energie, vznikne-li mezi odběratelem a dodavatelem tepelné energie spor ve věci týkající se dodávky tepelné energie nebo jejího vyúčtování, a způsobech řešení takových sporů,
- v rozporu s ust. § 14 odst. 3 písm. c) Vyhlášky neobsahovaly informace o kontaktních údajích na Energetický regulační úřad a Ministerstvo průmyslu a obchodu.

III. Právní hodnocení

a) měření dodávek tepelné energie

Přestupku podle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teploty látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudržuje měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ust. § 78 odst. 1 energetického zákona tedy mimo jiné ukládá dodavateli tepelné energie, tj. držiteli licence na výrobu či rozvod tepelné energie, povinnost dodávku tepelné energie měřit měřicím zařízením, u něhož pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zvláštním právním předpisem.

Podle ust. § 3 odst. 3 písm. a) zákona č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů, stanovená měřidla jsou měřidla, která Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví vyhláškou k povinnému ověřování s ohledem na jejich význam v závazkových vztazích, například při prodeji, nájmu nebo darování věci, při poskytování služeb nebo při určení výše náhrady škody, popřípadě jiné majetkové újmy.

Podle bodu 3.1.2 písm. a) vyhlášky č. 345/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kompaktní měřiče tepla a chladu mají dobu platnosti ověření 4 roky.

Jak již bylo výše uvedeno, účastník řízení je dodavatelem tepelné energie ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) bodu 1 energetického zákona. Účastník řízení je tedy subjektem, na něhož se vztahují povinnosti vymezené ust. § 78 odst. 1 energetického zákona.

Správní orgán v rámci správního řízení zjistil, že účastník řízení měřil dodávky tepelné

energie měřicím zařízením, jehož platnost ověření skončila dne 31. prosince 2015.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení v rozporu s ust. § 78 odst. 1 energetického zákona měřil dodávku tepelné energie měřicím zařízením, u kterého již uplynula platnost ověření správnosti měření, tj. pravidelně neověřoval správnost měření.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna ne jen formální, ale i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (resp. přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu, pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. Což nad uvedené vyplývá i z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytýkaných přestupků.

Účastník řízení v rámci dotčeného vymezeného území neprovedl pravidelné ověření správnosti měření dodávané tepelné energie u měřicího zařízení. Správní orgán přitom podotýká, že energetický zákon uložením povinnosti dodavateli tepelné energie pravidelně ověřovat správnost měření v souladu se zákonem o metrologii, vyjadřuje zájem společnosti na tom, aby dodávka tepelné energie byla měřena, vyhodnocována a vyúčtována měřicími zařízeními, která měří skutečně dodané množství tepelné energie, které bylo do daného odběrného místa dodáno. V případě, že správnost měřicího zařízení není v pravidelných a právními předpisy stanovených intervalech ověřována, lze dospět k důvodnému závěru, že zájem společnosti na správném a ověřeném měření je jednáním účastníka řízení ohrožen. Dle názoru správního orgánu tak lze v jednání účastníka řízení, který v pravidelných intervalech neověřil správnost měření měřidla dodávek tepelné energie, spatřit společenskou škodlivost, která postačuje k naplnění materiální stránky u přestupku.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny materiální znaky přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, a uzavírá, že účastník řízení je odpovědný za uvedený přestupek, a proto přistoupil k uložení správního trestu.

b) vyúčtování dodávek tepelné energie

Přestupku podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona se držitel licence na výrobu tepelné energie nebo licence na rozvod tepelné energie dopustí tím, že nesplní některou z povinností podle ust. § 11 odst. 1 až 4 energetického zákona.

Ust. § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona ukládá držiteli licence povinnost vyúčtovat dodávku elektřiny, plynu, tepelné energie a související službu v elektroenergetice a související službu v plynárenství.

Dle ust. 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona je dodavatel tepelné energie, tj. držitel licence na výrobu nebo rozvod tepelné energie, povinen vyúčtovat dodávku tepelné energie v souladu s prováděcím právním předpisem. Podle zmocňovacího ust. § 98a odst. 2 písm. j) energetického zákona je tímto prováděcím právním předpisem Vyhláška, kdy konkrétně náležitosti dokladu o vyúčtování dodávky tepelné energie upravuje ust. § 14 Vyhlášky.

Podle zjištěného skutkového stavu je účastník řízení držitelem licencí na výrobu tepelné energie a na rozvod tepelné energie, tj. dodavatelem tepelné energie ve smyslu ust. § 2 odst. 2 písm. c) bodu 2 energetického zákona. Účastník řízení je tedy subjektem, na něhož se vztahují povinnosti vymezené ust. § 11 odst. 1 písm. f) energetického zákona ve spojení s ust. § 76 odst. 2 věta druhá téhož zákona.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení neuvedl povinné náležitosti dokladu o vyúčtování dodávek tepelné energie, kdy v rozporu s ust. § 11 odst. 1 písm. f) v návaznosti na ust. § 76 odst. 2 věta druhá energetického zákona nevyúčtoval dodávky tepelné energie v souladu s prováděcím právním předpisem, tj. Vyhláškou.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky 4 pokračujících přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, neboť účastník řízení vyúčtoval 4 odběratelům tepelné energie za předmětné období, tj. od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2017, dodávku tepelné energie výše specifikovanými doklady o vyúčtování dodávek tepelné energie, které neobsahovaly všechny povinné náležitosti dle Vyhlášky.

V souvislosti s naplněním formální stránky přestupku se správní orgán musel zabývat rovněž naplněním tzv. materiální stránky přestupku (škodlivosti přestupku pro společnost) tak, jak vyplývá ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 8 As 17/2007-135, ze dne 31. května 2007), respektive z ust. § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán má za to, že jednání účastníka řízení naplnilo rovněž znaky materiální stránky přestupku, neboť v něm lze shledat společenskou škodlivost spočívající v porušení zájmu společnosti mimo jiné na řádném výkonu licencovaných činností a s tím souvisejícím umožněním kontroly správnosti vyúčtování dodávek tepelné energie, a to v takové intenzitě, že dle hodnocení správního orgánu byla naplněna materiální stránka přestupků. Správní orgán navíc podotýká, že již skutečnost, že zákonodárce porušení určitého zákazu označil za přestupek, vyjadřuje určitou minimální typovou míru společenské škodlivosti, kterou je nutno takovému jednání přičítat.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání 4 pokračujících přestupků podle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení správního trestu.

IV. Uložení správního trestu

V rámci vedeného správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil celkem 5 přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Jednání, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán, označuje právní teorie za souběh přestupků. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh nestejnorodý, kdy se pachatel více skutky, tj. 5 skutky (skutky specifikovanými ve výrocích I. a II. tohoto příkazu) dopustil naplnění více různých skutkových podstat.

Podle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který z 5 vytýkaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných přestupků je nejzávažnější.

Ve vztahu k vyhodnocení závažnosti, resp. nejzávažnějšího z posuzovaných přestupků dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona a přestupku dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, je pak třeba uvést, že horní hranice sazeb pokut dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona jsou ve vztahu k posuzovaným přestupkům stejné, tj. pokuta až do výše 15 000 000 Kč. Jelikož horní hranice výše uvedených přestupků je stejná, přikročil správní orgán k vyhodnocení, který ze shora uvedených přestupků je závažnější.

Jako svou povahou nejzávažnější přestupek správní orgán vyhodnotil přestupek účastníka řízení dle ust. § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, kdy účastník řízení měřil dodávku tepelné energie podle neověřeného měřicího zařízení. Přestupek dle ust. § 91 odst. 1 písm. c) energetického zákona je spíše formálního charakteru bez možnosti přímého poškození odběratelů.

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. c) energetického zákona.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Povaha spáchaného přestupku spočívá ve skutečnosti, že účastník řízení nepostupoval správně při měření a účtování dodávky tepelné energie, čímž mohlo být odběratelům vyúčtováno jiné množství tepelné energie, než bylo skutečně dodáno. Závažnost daného přestupku hodnotí správní orgán jako nižší, neboť nebylo prokázáno, že by odběratelé účastníka řízení byli poškozeni.

S výše uvedeným pak bezprostředně souvisí i skutečnost, že účastník řízení svým protiprávním jednáním nezískal (nebyl prokázán) neoprávněný majetkový prospěch, což správní orgán hodnotí jako polehčující okolnost.

Účastník řízení nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu, což hodnotí správní orgán jako výrazně polehčující okolnost.

Jako k přitěžující okolnosti správní orgán přihlédl ve smyslu ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky ke skutečnosti, že se účastník řízení dopustil vytýkaného přestupku v souběhu s dalšími přestupky specifikovanými ve výroku a II. tohoto příkazu.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

V souvislosti s výše uvedeným se tedy správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů doložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Z výkazu zisku a ztráty za období roku 2017 vyplývá, že účastník řízení dosáhl provozního výsledku hospodaření ve výši ██████████ Kč a výsledku hospodaření před zdaněním ve výši ██████████ Kč. S ohledem na výše uvedené je správní orgán toho názoru, že pokuta v uložené výši není pro účastníka řízení jakožto právnickou osobu likvidační.

Správní orgán k výši uložené pokuty uvádí, že se jedná o pokutu, která činí méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Stanovená výše pokuty je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem. Pokuta však byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobilá vyvolat citelný zásah do majetkové sféry účastníka řízení. Právě proto správní orgán uložil účastníku řízení pokutu ve výši uvedené ve výroku III. tohoto příkazu, neboť takto stanovenou pokutu považuje za odstrašující, a uložený správní trest tak může plnit jak represivní, tak preventivní funkci. Vzhledem k tomu, že účastníkovi řízení byla uložena pokuta spíše symbolického charakteru a u samé spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad. Zároveň správní orgán poznamenává, že pokuta byla uložena v souladu

s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

Poučení

Proti tomuto příkazu lze podle ust. § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

-otisk úředního razítka-

Mgr. Andrea Chutná, v.r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava